

Wstęp

Publikowane tu teksty nie składają się bynajmniej na całość zamierzoną jako publikacja o charakterze artystycznym w rodzaju tomu *Wiatr i pył* z 2008 roku, zawierającego krótkie formy prozatorskie Tadeusza Konwickiego. Są to raczej materiały archiwalne, których druk służyć ma udostępnieniu badaczom – a także czytelnikom interesującym się twórczością autora *Wniebowstąpienia* – kilku nieznanym bądź mniej znanych epizodów z działalności artysty.

Materiał składa się z trzech części. Pierwsza to wywiady, jakich udzielił pisarz w 1995 roku, a więc tuż przed ogłoszeniem odłożenia pióra literackiego. Znajduje się w niej rozmowa prasowa Andrzeja Kozioła oraz – specjalnie opracowany w celu niniejszej publikacji – zapis cyklu telewizyjnych spotkań Jerzego Markuszewskiego z Tadeuszem Konwickim. Pierwszy wywiad stanowi ważne świadectwo samopoczucia pisarza w momencie bardzo istotnym dla jego działalności, a cykl rozmów jest pewną summą, obszerną wypowiedzią-autokomentarzem Konwickiego.

Drugą część wypełnia scenariusz adaptacji *622 upadków Bunga Witkacego* z początku lat 70. – adaptacji nigdy niezrealizowanej, a i nigdy dotąd niewydrukowanej jako materiał archiwalny, tak cenny dla badań naukowych. Poprzedzamy tę publikację napisanym przez Konwickiego (pod koniec lat 80.) wstępem do katalogu prac Jana Lenicy. Właśnie z myślą o nim Konwicki poddał tę powieść lekturze adaptacyjnej; to Lenica miał być reżyserem filmu, który stanowiłby część jego twórczości – charakteryzowanej przez Konwickiego, tak jak odczuwał jej sensy, we wstępie do katalogu.

Na ostatnią zaś część składają się dwa opowiadania Konwickiego należące do najwcześniejszych jego tekstów literackich. Jedno z nich drukowane było w czasopiśmie („Po prostu”), drugie z kolei, nigdy nieogłoszone, odnalezione zostało w archiwum pisarza.

Hana Puchová, *Benda*, akryl na plátně, 85,4x125 cm, 2002